

Norsk

Pris kr. 1,75

Hefte 8 - 1962

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

Utdrag av Ekspertklubben:

Syd har:

♠ EK 10 ♥ 8 6 5 ♦ D 6 5 ♣ K kn 4 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	2 gr.	pass
3 ♥	pass	?	

I dette nr. bl.a.

Siden sist

Bedre meldinger

Skagerak cup

Fishbeinkonvensjonen

Turneringsnytt

Spilleprøver

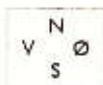
Ekspertklubben

Red:

SIDEN SIST

Vi skal denne gangen starte med et pussig meldingsforløp i en liten klubbturnering:

♠ K D 10 4
♥ E 9 2
♦ D 8 4
♣ K D 10

♠ 8
♥ K D 10 4
♦ E kn 7 3
♣ kn 9 8 2

Meldingene gikk på en merkelig måte:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 gr.	pass
2 ♣	pass	2 ♠	pass
3 ♦	pass	3 gr.	pass
pass	pass		

Paret spilte alminnelig Culbertson. Det fortelles at Syd ikke likte seg særlig da makker i annen melderunde kom med to spar, etter at han selv hadde åpnet med en hjerter, makker hadde meldt en grand og han selv hadde kommet igjen med to kløver. Han fant at to spar var en merkelig melding, og det kan han ha rett i. Som et desperat forsøk fortsatte han med tre ruter, men etter makkers tre grand resignerte han og meldte pass. Etter hvert som makkers ess og konger dukket opp, forsto han imidlertid at det ikke var så galt likevel, og til slutt var fire trekk et faktum.

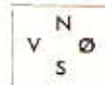
Forklaringen på Nord's meldinger? Nord hadde ikke hørt Syds åpning, og trodde selv han åpnet med en grand. Derfor ble Syds to kløver Stayman, og svaret to spar var naturlig. Tre ruter tolket Nord som en slags oppfordring til slem, eller i det minste til fem ruter, og det var Nord ikke det spør interessert i.

Det hender ikke så ofte at to spillere misforstår hverandre så totalt, og likevel havner i riktig kontrakt.

◇

Mens vi holder på med meldinger, skal vi ta en titt på det neste spillet:

♠ D 10 4
♥ E K kn 2
♦ D 8 4
♣ D 5 4

♠ K kn 9 8 2
♥ 9 8 6 3
♦ E K
♣ K 2

Spillet er hentet fra en lagkamp hvor mange bord spilte de samme spill, og fleste-parten havnet i fire hjerter. Det er jo så naturlig, det er jo en gylden regel at en edel farge fordelt 4-4 er bedre som trumf enn en annen edel farge som er fordelt 5-3. Men det stemte imidlertid ikke denne gangen, fordi Øst tilfeldigvis satt med D-10-fjerde i trumf, og måtte få to stikk i fargen. Ved siden av dette var det to ess å hente, så de som spilte fire hjerter gikk bet. De som kom i fire spar, klarer seg imidlertid idet en av hjertertaperne forsvinner på ruter.

Spillet er til å bli klok av hvis man bare trekker de riktige slutningene. I og med at Syd har vist fordelingen 5-4, er det sjanset til å få et avkast på ruterdamen eller kløverdamen, og i så fall er det lettere å kaste av i hjerter enn i spar. Betingelsen er imidlertid at motstanderne må få det fjerde stikket i hjerter, så noen klar regel går dessverre ikke an å forme. Men i alle tilfelle er ikke regelen om å foretrekke 4-4-fargen helt absolutt, det er tydelig.

Det neste spillet er hentet fra en større parturnering med barometer:

Forts. side 12.

Redaktør Rolf Bøe, Gausterød pr. Tønsberg, tlf. Tønsberg 24259. Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongensgt. 4, Oslo, tlf. 41 21 81. Abonnement kr. 15.— pr. år. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer. Forlagets postgirokonto 13816 — Bankgiro 428/163.

Bedre meldinger

Rolf Bøe.

Dette er den 38. artikkelen om dette emne. Den første sto i nr. 8 for 1958, og siden har det vært en artikkel i hvert nummer.

Vi diskuterte forrige gangen forsvaret mot viennaspillere, og det er naturlig at vi denne gangen ser på forsvaret mot Efos. På den samme måten som forrige gangen skal vi diskutere det i form av oppgaver:

I

Syd har:

♠ E D kn 9 8 ♥ E 8 3 ♦ D 4 ♣ 9 5 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	?

II

Syd har:

♠ E D kn 9 8 ♥ E 8 3 ♦ D 4 ♣ 9 5 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	pass	1 ♠	?

III

Syd har:

♠ E kn 7 4 ♥ 4 ♦ E K D 9 ♣ E K D 9

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	?

IV

Syd har:

♠ K D kn 9 8 7 5 ♥ 9 4 ♦ 8 ♣ kn 9 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	pass	1 ♥	?

V

Syd har:

♠ 8 ♥ 9 4 ♦ K D kn 9 8 7 5 ♣ kn 9 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	3 ♥	?

VI

Syd har:

♠ 8 ♥ 9 4 ♦ K D kn 9 8 7 5 ♣ kn 9 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	3 ♦	?

VII

Syd har:

♠ 8 ♥ 9 4 ♦ K D kn 9 8 7 5 ♣ kn 9 3

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 ♣	?

Og så over til svarene:

I

To spar. Efos er som De sikkert vet, et system hvor svarhånden kan overta hele kommandoen og bare lokke opplysninger

ut av åpneren. På basis av de opplysningene svarhånden mottar, bestemmer han så kontrakten. Han gir tilkjenne at han overtar kommandoen ved å avgi den billigste meldingen som er krav, og så lenge han fortsetter med de billigste kravmeldingene, tilkjenner han at han bare vil ha opplysninger. Til slutt avgir han en melding som ikke er krav, og dette skal være sluttmeldingen, uten pardong.

Østs en spar i denne situasjonen er en slik kravmelding, og den har ingen ting med sparfargen å gjøre. Hans makker har åpnet med en hjerter, slik at en spar tilfeldigvis blir den billigste kravmeldingen.

Når det er slik, må De på Deres side betrakte denne sparmelding som en rent kunstig melding, og selv melde som om den ikke var avgitt, eller med andre ord, De må melde som om Øst hadde meldt alt annet enn en spar som svar på sin makkers åpningsmelding. Etter en hjerter hos Vest og for eksempel to kløver hos Øst, ville to spar vært den riktige meldingen hos Dem. De foreslår rett og slett for makker å spille med spar som trumf.

II

Pass. Denne hånden er den samme som den første, og Østs melding er også den samme. Men det er likevel en meget stor forskjell, og det er at Vest denne gangen har åpnet med en ruter. Det vil si at en spar ikke er den billigste kravmeldingen — det er en hjerter. Følgelig er Østs sparmelding ekte, den får omtrent samme betydning som etter Culbertson. Hvorfor Øst har valgt å melde en spar og gå over til Culbertson istedenfor å melde en hjerter og søke opplysninger fra makker, tør jeg ikke si. Men det har heller ingen ting med saken å gjøre. Hvis De er interessert i å få vite hvorfor, kan De spørre motstanderne om meldingen har en bestemt karakter. Men, det er et stort men. Et slikt spørsmål skal bare komme i det øyeblikk det har interesse for Dem, det vil si hvis De tenker på å avgi en melding selv, eller når meldingene er avsluttet og De eller makker skal til å spille ut. Da kan meldingen ha interesse, men ikke før. Så slipper De også å risikere å spørre motstanderne på en slik måte at det virker som en opplysning fra den ene motspilleren

til den andre. Det er mange spillere som har gitt motstanderne gratis opplysninger, eller rettere sjansen til gratis opplysninger, på denne måten. Selv spillere som har spilt sammen i en årrekke, kan misforstå hverandre, og det er ikke det spor morsomt å oppklare misforståelser for motstanderne.

III

To hjerter. De er sterk nok til å kreve utgang selv etter at motstanderne har åpnet. Østs sparmelding skal De ikke ta høytidelig, det kan godt hende han ikke er sterkere enn til å løfte en hjerter til to. Han kan sitte med:

♠ 9 ♥ D 9 8 3 ♦ kn 8 6 2 ♣ 8 7 5 2

og velger å melde en spar første gangen. I hans system er det ufarlig, for hvis hans makker kommer igjen med en melding som er lavere enn to hjerter, kan han melde to hjerter selv og på denne måten gi beskjed om at man ikke skal høyere. Og hvis hans makker melder høyere enn to hjerter, er det for Øst bare å melde tre hjerter — en melding som paret tåler når Vest er så sterk. Selv en meldeserie som

Vest	Øst
1 ♥	1 ♠
3 ♦	3 ♥

er ordre om stans.

Når De nå skal kreve utgang, må det skje med to hjerter og ikke med to spar. To spar er en ganske normal overmelding slik som vi ble enige om i eksempel I, men to hjerter har en annen betydning. Vests hjerteråpning er ekte.

IV

Fire spar. Mot et culbertsonpar eller et viennapar ville De kanskje vært for svak til denne meldingen, De risikerer å gå 700 i bet mens motstanderne høyst kan klare 450 eller 480 i sin egen melding, hvis de da ikke har en slem i kortene som vil gi noe slikt som 980.

Når De likevel kan tøyse Dem mot et efospar, er det fordi dette paret ikke har nådd å gi hverandre like mange opplysninger som Culbertson- eller viennaparet har gjort. Etter begge disse systemene har Øst rukke, å gi sin makker beskjed om en meld-

bar hjerterfarge ved siden av en viss honnørstyrke, selv om den kan være liten. Men etter det vi diskuterte i eksempel III, ser De at Øst bare har gitt sin makker den negative opplysningen at han ønsker å dirigere fortsettelsen. Det gjør at Vest får det temmelig vanskelig om han har et tillegg til åpningen, men på den andre siden ikke så meget tillegg at han er i nærheten av en kravåpning. Og når turen kommer til Øst igjen, får han det drivende vanskelig han også. Om Øst har en del styrke, kan paret til og med gå glipp av en slem uten at de har den ringeste sjanse til å finne ut av det. Plaser Vest og Øst på:

♠ 6	N	♠ E 4 2
♥ E D 10 2	V	♥ K kn 6 3
♦ E K kn 9 3	Ø	♦ D 10 6 2
♣ K 8 2	S	♣ E 5

og syv hjerter er hjemme. Men å få avgitt denne meldingen etter at De har gått inn med fire spar?

En annen grunn til at fire spar ikke er så farlig som det ser ut til, er at hvis ikke motstanderne har en slem i kortene, bør makker ha noe å hjelpe Dem med. Helt sikkert er det ikke, selvfølgelig, men det er tross alt et moment å ta med i betraktning.

De tar en viss risiko ved å melde fire spar, en litt større risiko enn De ville tatt mot par med andre konvensjoner, men så er også mulighetene til fortjeneste langt større.

V

Pass. Situasjonen er helt annerledes enn i eksempel IV fordi motstanderne nå har rukket å utveksle de nødvendige opplysningene. Vest har åpnet med en grand — en melding som lover mellom 16 og 19 honnørpoeng og en balansert hånd etter Eføs — og Øst har også avgitt en sterk melding. Han ønsker neppe å spille tre hjerter — ett av prinsippene i Eføs er at den sterke hånden ikke skal på bordet, og når det er åpnet med en grand, regner man denne hånden for den sterke. Det vil si at det Øst minst av alt ønsker her i verden, er å spille en hjerterkontrakt. Men han vet selv hva han vil spille, han holder bare på med å gi sin makker ordre om å melde spar, slik at kontrakten kommer på hans hånd.

De kan selvsagt fremdeles hefte motstan-

derne litt ved å melde fire ruter. Men De er kommet for sent med sperringen til at den kan bli avgjørende denne gangen, motstanderne har god peiling på hvor de vil havne.

VI

Dobler. Det er den samme regelen vi behandlet i artikkelen om forsvar mot Vienna i forrige nummer. Østs tre ruter er en kunstig melding, og vi ble enige om at en dobling av en kunstig melding på tretrinnet rett og slett er en straffedobling, eller med andre ord, et forslag om å stampe i vedkommende farge hvis makker skulle ha god tilpasning. De vet ikke hva meldingen Deres vil føre til — kanskje den i det hele tatt ikke fører til noe, men det kan også hende at makker har tilpasning og at fem eller seks ruter ikke behøver å bli dyrt. Den dagen makker skulle sitte med noe slikt som:

♠ 7 5 4 2 ♥ — ♦ E 6 4 2 ♣ 10 8 6 5 2

vil det neppe være mulig å nekte motstanderne en slem i hjerter, men selv syv ruter kan ikke bli dyrt. Kanskje motstanderne melder og vinner syv hjerter, men det får stå sin prøve. Syv ruter er en fordelaktig stamp mot seks hjerter, og det står sikkert.

VII

Tre ruter. De har seks sannsynlig stikk med ruter som trumf, og det kan rekke til denne meldingen. Det er kanskje ikke så store sjansene til å hefte motstanderne etter at Vest har åpnet med en grand og Øst har meldt to kløver (Stayman, eller rettere utvidet Stayman), men det er dog en sjanse. Vest har en rekke høyt spesialiserte svar til sin rådighet etter at hans makker har meldt to kløver, og Deres tre ruter vil i det minste ta bort en del av disse mulighetene. Om motstanderne likevel finner fram, er ikke godt å si. De har i det minste gjort et forsøk, og et forsøk som ligger innen rammen av den vanlige sikkerhetsmarginen for en sperremelding. Makker vil også måtte forstå at det er en sperremelding og ingen ting annet, når Vest har åpnet med en grand og Øst har kunnet spørre med to kløver, vil det ikke bli stort igjen til Dem av honnørstyrke om Deres makker har noe å fare med.

ROLF BØE:

BRIDGE UTEN TÅRER

Skrevet både for eksperter og den alminnelige spilleren. Eksperten får en utmerket innføring i det moderne poengsystemet, mens den alminnelige spilleren får en uhyre klar og enkel oversikt over det moderne meldesystemet.

Pris innbundet kr. 12,50 hos bokhandlerne.

A. M. HANCHES FORLAG

SKAGERAK CUP

Rolf Bøe.

En ny form for turneringer er blitt populær i høst, den såkalte «båtbriden», hvor man reiser en tur med en av de moderne fergene som forbinder Norge med kontinentet, og kombinerer en turnering med en hyggelig week-end og et besøk i land dit man kommer.

Til å begynne med var det bare interne klubbturneringer, men det var klart det ikke ville vare lenge før de åpne turneringene kom i stand på denne måten. Bridgeklubben «Robber» var den første som slo til, allierte seg med «Jahre Line» og innbød til åpen turnering på «Kronprins Harald» mens båten gikk fra Oslo til Kiel og tilbake. Man startet fra Oslo fredag 9. november kl. 14.00, og kom tilbake mandag 12. november kl. 8.00. Vi bringer et referat fra denne turen.

Fredag 9. november

Allerede en time før båtens avgang begynte det å samle seg bridgespillere i den koselige salongen på «Kronprins Harald», og det var en spent forventning hos de fleste. Ikke når det gjaldt selve turneringen — de fleste hadde vært med på en god del turneringer tidligere og var temmelig rutinerte — men når det gjaldt selve turen. Det var gått mange rykter om alt det billige man kunne få kjøpt ombord, originalbrennevin, tobakk og sigaretter, parfyme, sjokolade, klokker, kikkerter og meget mer, men hverken butikkene eller restauranten åpnet før båten var gått fra land, så foreløpig var det bare å smøre seg med tålmodighet. Som vanlig var det også enkelte som ventet på makkeren sin, enkelte makkere har det med å komme i siste liten, og denne gangen var det jo en absolutt grense som ikke måtte overskrides. Undertegnede, som ikke hadde tenkt å spille, men bare referere, fikk således forespørsler fra flere om eventuelt å tre inn som reserve. Nå, etter at nervene var kommet på bristepunktet hos dem som ventet, ankom de fleste. En dame hadde stått og ventet ved landgangen i minst en time, og da den var tatt inn, ga hun opp håpet. Det gikk imidlertid bra det også, makkeren var kommet en annen vei ombord, og alle kunne puste lettet ut.

Så gikk båten, butikkene og restauranten åpnet, og dermed var det plutselig kø begge stedene. Svært mange tok det imidlertid med ro ut fra den forutsetning at man skulle være flere dager ombord, og begynte å undersøke mulighetene for lunsj isteden.

Etter lunsjen begynte selve turneringen. Undertegnede ble i siste liten hentet fra kaffebordet med beskjed om at et par var forsvunnet, og satt til å spille med en helt ukjent makker som heller ikke hadde tenkt seg å være med. Starten var meget fin:

♠ 4	♥ 2	♦ kn 9 7 5 3	♣ E K 7 6 4 3	♠ K D 10 2	♥ kn 8 6	♦ E 8	♣ D kn 10 2					
				<table border="1" style="border-collapse: collapse; width: 60px; height: 60px; margin: auto;"> <tr><td style="text-align: center;">N</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">V</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">S</td></tr> <tr><td style="text-align: center;">Ø</td></tr> </table>	N	V	S	Ø				
N												
V												
S												
Ø												
				♠ E kn 8 6 5	♥ K D 9 5 3	♦ 6 4	♣ 9					
				♠ 9 7 3	♥ E 10 7 4	♦ K D 10 2	♣ 8 4					

Da jeg var kommet til tre spar, tillot motparten seg å tvile på min evne til å klare kontrakten, og denne tvilen ga de uttrykk for ved en dobling. Det var Øst som skulle spille ut, og uheldigvis for ham valgte han en trumf. Dermed var det gjort. Tre runder trumf rensset fargen, en hjerter til knekten og en ny hjerter til kongen avslørte fordelingen, og det var uhyre enkelt å fange hjerter ti og kaste bordets rutertaper, slik at resultatet ble fem trekk og ten topp. Takket være dette spillet inntok vi også første-plassen på barometeret etter denne omgangen, men det var dessverre både første og siste gangen.

Se øverst n. side.

Flere bord nådde tre grand etter spar-åpning i Øst, men det var bare en sydspiller som fikk seks trekk. Det gikk slik for seg:

<p>♠ 8 3 ♥ D 8 7 2 ♦ 3 ♣ D 9 7 5 4 2</p>	<p>♠ D 9 2 ♥ K kn 5 ♦ 7 5 4 2 ♣ K 10 8</p>	<p>♠ E 10 7 6 5 4 ♥ E 9 3 ♦ D 10 8 ♣ 3</p>	<table border="1" style="margin: auto; border-collapse: collapse;"> <tr><td style="padding: 2px;">N</td><td style="padding: 2px;">O</td></tr> <tr><td style="padding: 2px;">V</td><td style="padding: 2px;">S</td></tr> </table>	N	O	V	S
N	O						
V	S						
	<p>♠ K kn ♥ 10 6 4 ♦ E K kn 9 6 ♣ E kn 6</p>						

Spar åtte kom ut, og fikk løpe til Syds knekt. Fortsettelsen var en hjerter til knekten, som Øst ikke vill ha. En ruterfinesse fulgte, og nå var kontrakten selvfølgelig klar. Men Syd ville ha mer. Han fortsatte med hjerter til kongen, og Øst, som plasserte Syd på damen og ville gjemme innkomsten sin, la liten igjen. Det neste trekket var spar ni fra Nord, og Øst stakk og ga mer spar; slik at Nord fikk for damen. Så kom alle ruterne, og til slutt var det forholdsvis enkelt for Syd å se hvor kløverlengden befant seg.

Turneringen ble avbrutt før middag, og etterpå var programmet det vanlige, kjente for bridgespillere. Noen hadde ikke fått nok spill og satte seg ved robberbordene, mens andre forsøkte å danse til båtens orkester. Det viste seg at dette ikke var noen enkel sak, gulvet var ikke bestandig vannrett, og man var ikke egentlig klar over når det gikk oppover og når det gikk nedover. Noen ga seg etter det første forsøket, men det fantes nok av iherdige som fortsatte ut i de små timer.

Lordag 10. november

Enkelte av de mindre morgenfriske syntes at båten kom vel tidlig til Kiel om morgenen. Frokosten ble servert før båten la til land, og det var etter deres oppfatning litt for fort etter at de hadde lagt seg. Det var derfor en god del som kom sultne i land, men det var nok av steder å få frokost i Kiel, så den siden av saken ordnet seg lett.

Formiddagen ble for de fleste brukt til shopping, og det var utrolig kvanta som ble kjøpt. Personlig forholdt jeg meg adventende, jeg syntes ikke det var billigere enn hjemme, og det var vel kanskje også for en stor del grunnen at man ikke var så nøye

med å regne om kursen. Men en ting imponerte meg når det gjalt pris. Vi havnet på en «kaffebar», et sted hvor man fikk en kopp kaffe som man inntok stående ved en høy disk og etterpå gikk ut igjen. Det ble forlangt 20 pfennig for koppen, omtrent 35 øre, og jeg tenkte med en gang at så billig kaffe var det ikke stort ved. Men der tok jeg feil. Absolutt topp kvalitet — det viste seg for øvrig etter hvert at tyskerne kan lage kaffe.

Det var arrangert en rundtur med buss gjennom Nord-Tyskland, med avslutning på Reperbahn i Hamburg om kvelden. En del av oss synes ikke det med Reperbahn var noe særlig forlokkende, og vi slo oss isteden seks-syv stykker sammen om å leie en personbil og dra til Travemünde ved grensen til Øst-Tyskland. Grensen nådde vi ikke, så jeg kan ikke gi beskjed om noen mur, men vi hadde en svært så hyggelig tur. Travemünde er et badested med et svært kasino, og vi toget inn der for å spise middag. Den første overraskelsen var at det ikke ble servert varm mat mellom 1/4 og 6, og da klokken bare var 4 og vi ikke hadde spist siden om morgenen, var det jo ikke så lovende. Kelnerne — det var tre, fire stykker som var opptatt bare med oss — trøstet oss imidlertid med at dette var likt over hele Travemünde, og da var det ikke noe valg. Det ble imidlertid disket opp med et nydelig kaldtbord, så apetitten ble fullt tilfredsstillende.

Etterpå ville en del av oss inn i spillésalen, men det var ikke så enkelt. Vi fant en dør og toget inn, men ble møtt av en gretten «Wachtmeister» som opplyste at vi var kommet inn av en feil dør. Vel, vi snudde og fant en ny dør i garderoben, men den samme Wachtmeisteren dukket opp og forklarte at inngangen ikke var her heller. Ny jakt, og endelig fant vi den riktige døren. Tre mark i entre var vi villig til å betale, men da det også ble forlangt at vi måtte fylle ut en rekke «Schein» og søke om å bli medlem for å slippe inn, var ikke lysten stor nok lenger.

Det ble derfor retur til Kiel isteden, og når bilen ble avlevert, viste det seg at regningen ikke ble større enn omtrent 60 mark, 100 kroner. Når man tok hensyn til avstanden

og antallet, var det langt under togbilletter, så det er en god ide til etterfølgelse.

Søndag 11. november

Morgenen bød på den vanskeligheten at det ikke var servering ombord, personalet hadde fri fra båten kom til Kiel om lørdagen og til den gikk søndag klokken tolv. Jeg var en tur på egen hånd i byen om formiddagen og strevet svært etter å finne et bra sted som var åpent — det er forresten ikke så lett i Norge heller søndag formiddag. Andre var imidlertid fornuftigere og spurte purseren, og ble arvist et meget pent sted tvers over gaten for kaien. Atter andre hadde ingen problemer i det hele tatt, idet lunsjen ble servert fra klokken tolv, og det var fullstendig tidlig nok.

Bridgen begynte en tid etter lunsj, og her er et av spillene:

♠ kn 9 7 6 4 3
♥ 4 2
♦ 9 4 2
♣ 8 2

	N	
V		Ø
	S	

♠ E K 10
♥ E K D 7 3
♦ 7 5
♣ 6 4 3

Toppen gikk til en sydspiller som åpnet med en hjerter, en kontrakt som ingen hadde noe å innvende mot. Vest startet med singleton i spar, og nå gjorde Øst den feilen å sette i damen. Denne feilen kostet en god del stikk. Syd stakk med esset og trakk trumfen ut i tre omganger. Deretter var det bare å spille spar konge, og spar ti som ble stukket med knekten, hvoretter elleve stikk var et faktum. Det var selvfølgelig ikke noe godt motspill, Øst skal jo se faren og kan lett regne ut at bordets lange sparfarge blokeres ved å legge liten. Ett trekk vinnes ved ethvert motspill, men det er jo litt av en forskjell.

Spillet fortsatte fredelig til vi kom opp i Storebelt, men da begynte sjøen å gjøre seg gjeldende, og den siste runden på tre spill var dramatisk. En dame var totalt slått ut av sjøsyke, og måtte be sin makker spille det nest siste spillet for henne. Hun klarte

ikke engang å reise seg fra stolen, slik at begge motstanderne måtte bytte plass. Da et par stikk allerede var gått, var det et svare strev med å få flyttet på alle kortene og plasert dem riktig, men det gikk da. Så fikk den samme damen det siste spillet også, og dermed var det den samme byttingen tilbake. Men det gikk da det også.

Middagen ble servert omgående etter at spillet var ferdig, men på grunn av sjøene var det liten interesse for maten. Offiserene ombord visste imidlertid hva som skulle gjøres, det var nordøstlig vind, og med det samme vi hadde nådd nordspissen av Sjøland, dreiet vi østover mot svenskekysten og fulgte denne oppover, Sjøene forsvant etter en times tid, og det kom et stille tog fra lugarene og oppover til middagsbordet etter hvert som virkningene av rullingene hadde lagt seg. Resten av dagen var alt herlighet og glede, og programmet var det samme som på nedturen.

Jeg ble sittende og se litt ved noen av robberbordene, og her opplevet jeg følgende spill:

♠ D 5
♥ E K 8 2
♦ E K 4 3
♣ 7 5 2

♠ kn 9 6 3
♥ 10 7 5 4 3
♦ 9 8 7
♣ kn

	N	
V		Ø
	S	

♠ E 8 4
♥ D kn 9
♦ D 6 5
♣ E K 10 4

♠ K 10 7 2
♥ 9
♦ kn 10 2
♣ D 9 6 5 4

Da jeg kom til bordet, holdt Vest nettopp på å spille ut hjerter fire, og jeg fikk opplyst at Syd var kommet i to spar etter grand-åpning hos Øst. Men hvordan var det ingen som ville fortelle, det så ikke ut til at noen av dem var stolte over meldeserien. Men Syd mestret iallfall situasjonen.

Hjerter konge tok stikket, og esset ga avkast for en rutetaper. En tredje hjerter ble stjålet, og bordet ble satt inn på ruter. Ny hjerter kom, og Øst valgte å kvitte seg med en ruter. Men det hjalp ikke, Syd stjal og Øst måtte fremdeles følge når bordet ble satt inn igjen på ruter. En tredje ruter kom og siden det ikke var noen ide for Øst å ta sparesset, fikk Syd for den tredje av små-

Konvensjoner i søkelyset.

FISHBEINKONVENSJONEN

Egil Wang.

Dette er den andre artikkelen i en serie om konvensjoner i søkelyset. Den første som sto i forrige nummer, behandlet Lavinthalsignalet. Forfatteren ser det som sin oppgave å vise baksidene ved konvensjonene, det er jo som regel det siste man oppdager.

Hvis det behandles norske konvensjoner, vil forfatteren få anledning til å svare i samme nummer.

Vi skal idag se på den såkalte Fishbeinkonvensjonen. Norske spillere kjenner den kanskje ikke under dette navnet, men den er i alment bruk her hjemme. Konvensjonen går ut på når motstanderne starter med en sperremelding, å bruke «fargen over» som «opplysende dobling», mens en dobling på denne måten blir frigjort til straffe-dobling.

Vi har flere typer av denne konvensjonen. Alle går ut på at dobling skal være straffe-

dobling, men det som varierer, er den kunstige meldingen man anvender for å tvinge makker til å melde. Etter den såkalte Harveykonvensjonen bruker man nærmeste trekk i kløver og etter en annen konvensjon, som så vidt meg bekjent ikke har noe eget navn, bruker man nærmeste overmelding i grand.

Det essensielle ved alle disse konvensjonene er som nevnt at man frigjør den opplysende doblingen slik at man får straffedoblet isteden. Og det er klart dette har sine fordeler, for eksempel om man har en hånd som:

♠ D kn 10 9 8 ♥ E K 4 ♦ E 8 7 ♣ D 3

Motstanderen til høyre for Dem åpner med tre spar.

Det er selvfølgelig ingen bankgaranti for at det skal bli bet i denne kontrakten, men det er på den andre siden overveiende sannsynlig når De selv sitter med tre sikre stikk i trumffargen, pluss tre honnørstikk i sidefarger. En gang i blant vinner motstanderne

trumfene sine. Han hadde nå fått syv stikk, og han hadde fremdeles både kongen og damen i spar i behold, så det var en enkel sak å sikre seg det åttende.

Så kom premieutdelingen, og rederiet hadde satt opp to flotte sølvpokaler som det skal spilles om gjennom flere år. De andre premiene var også pene, kikkerter, armbåndsur, reiseur og lignende, alt av utmerket kvalitet.

Premielisten ble:

1. Wold — Amundsen, Oslo	498
2. Jens Magnussen — Rasmussen, Oslo	474
3. Gunnar Johansen — Hafenbredt, Oslo	453
4. Samuelsen — Schröder Nielsen, Oslo	452
5. Frk. Aaslund — Frick, Oslo	443
6. Strand — Johnsen, Oslo	434
7. Bucholdt — Mellum, Oslo	433

Turneringsledelsen var lagt i Per Pettersens sikre hender, og dermed er det ingen

ting å kritisere. Han og hans to kvinnelige assistenter sørget for at alt gikk greit unna, presis som vi er vant til fra den kanten.

Mandag morgen

Det var enkelte som hadde en del problemer tidlig om morgenen. Noen hadde flere innkjøp å gjøre, og det var faktisk køer i butikkene fra klokken syv til åtte om morgenen. Et par fruer hadde visse vanskeligheter med å finne mennene sine, men det spørsmålet ble løst da vi passerte Nesodd-tangen. Det hadde ikke vært så lett å løsrive seg fra bridgebordet, og det ble bare reservert den siste halvtimen til å pakke og spise frokost. Men alle problemer var løst før båten la til kaien, og vi skiltes og dro hver til sitt i forvissningen om at vi hadde hatt en meget hyggelig tur.

♦

kontrakten sin, idet esser og kongen i hjerter ikke gir stikk. Men de fleste gangene blir det betet, til og med en rekke betet, fordi makker også vil oppvarte med stikk. Og det er fortærende ergerlig ikke å kunne få doblet med en slik hånd. Et par som bruker de vanlige, valgfrie doblingene vil ikke ha annet å gjøre enn å passe, fordi man ikke har særlig stor styrke med en annen farge som trumf, og fordi makker sannsynligvis øyeblikkelig vil ta ut en dobling. Hvis motparten er i sonen, kan det bety en forskjell på 500 poeng om det blir tre betet, og det er ikke så lite å ta med seg.

Det er klart at en straffedobling er det eneste riktige her, og et par som bruker Fishbein eller lignende konvensjon, vil score stort overfor andre par. Men fordelene er dessverre kjøpt så alt for dyrt, svakheten kommer fram allerede i samme øyeblikk man har en hånd hvor det kunne være ønskelig å doble opplysende. Vi tenker oss fremdeles at motstanderen til høyre for Dem åpner med tre spar, og denne gangen har De fått utlevert:

♠ 3 ♥ KD kn 10 ◇ EK 72 ♣ EK 72

Det er klart De må tvinge makker til å melde noe, og siden De ikke lenger har noen valgfri dobling til disposisjon, må De bruke fire kløver eller tre grand, alt avhengig av systemet Deres. Men det er ikke særlig heldig om de fire hendene er:

♠ 3	♠ D kn 10 9 8
♥ KD kn 10	♥ 5 4 3
◇ EK 72	◇ 6 3
♣ EK 72	♣ 8 5 4

♠ EK 7 6 5 4 2	♠ D kn 10 9 8
♥ 7	♥ 5 4 3
◇ 8 5 4	◇ 6 3
♣ 6 3	♣ 8 5 4

♠ —	♠ D kn 10 9 8
♥ E 9 8 4 2	♥ 5 4 3
◇ D kn 10 9	◇ 6 3
♣ D kn 10 9	♣ 8 5 4

Etter fire kløver fra Dem (Vest) vil Nord øyeblikkelig doble, og dermed er det ikke det spor morsomt mer. Det eneste som står igjen for Dem og makker, er å bestemme hvor det skal bli doblete betet.

Her scorer den gamle, valgfrie doblingen stort. Vest doubler tre spar, og ingen har noe å innvende. Det sannsynlige resultatet blir tre betet.

Det er nok å kaste et blikk på disse to eksemplene for å se hva som lønner seg i det lange løp. Vi kan vel uten for stor risiko påstå at de to typene av hender forekommer omtrent like ofte, og allerede nå viser det seg at den gamle, valgfrie doblingen er overlegen. Fishbeinkonvensjonen skaffer Dem doblete betet istedenfor udoblete i det første eksemplet, men den bevirker dessverre at De selv får doblete betet istedenfor motstanderne i det andre eksemplet. Jeg nevnte at fordelene ved Fishbein ville gi noe slikt som 500 poeng i det første spillet, men tapet i det andre spillet vil bli noe slikt som 1400, hvis alle er i faresonen. De to spillene tilsammen gir altså et tap på nærmere 1000 poeng for Fishbein eller dens søstre, og det er temmelig avslørende.

Dessverre er jeg imidlertid på langt nær ferdig med behandlingen av de svake sidene. Ta en hånd som denne:

♠ ED 9 8 7 2 ♥ 4 ◇ EK 3 ♣ D 8 4

Motstanderen til høyre for Dem åpner med tre hjerter, og det er Deres tur. Hvis De bruker valgfri dobling, er det forholdsvis greit. De melder tre spar, og mener med denne meldingen at De faktisk ønsker å spille denne kontrakten. En naturlig betydning av en melding er faktisk ikke så dum iblant den heller. Men med Fishbein?

Tre spar er opptatt til noe annet, nemlig å fortelle makker at De vil han skal melde sin beste farge, selv om han er totalt blank. De kan selvsagt likevel avgj denne meldingen, og gjenta den neste gang. Men De må være klar over at De kommer ett trinn høyere, og at De følgelig i beste fall går en bet mer. I verste fall blir det doblete betet istedenfor udoblete, eller en doblet bet istedenfor vunnet kontrakt. Makker kan for eksempel få:

♠ kn ♥ 9 7 5 3 ◇ 8 6 4 2 ♣ 10 5 3

Det blir sannsynligvis bet allerede i tre spar, og manøvren med å tvinge makker til

å melde, kjører kontrakten ett trinn høyere opp og skaffer dermed enda et bet. Kanskje motstanderne ikke tor doble tre spar, men manner seg opp til en dobling når kontakten kommer ett trinn høyere. I så fall blir det enda dyrere.

Den opplysende doblingen gir Dem her et langt bedre resultat. Om makker får:

♠ K 4 ♥ 9 7 5 3 ♦ D kn 9 2 ♣ E 7 3

vil fire spar gi gode sjanser, men nå vil kontrakten også bli meldt likegyldig om De bruker Fishbein eller valgfri dobling. Etter den siste konvensjonen melder De ganske enkelt tre spar, som makker løfter til fire.

Vi går nå et skritt videre og ser på en hånd som denne:

♠ K D 10 7 ♥ 8 ♦ E K 8 5 ♣ K kn 4 2

Motstanderne åpner med tre hjerter. Nå er tre spar etter Fishbein en alvorlig historie. De har en del styrke, så pass at det slett ikke er umulig å vinne utgang hvis makker også har litt å fare med. Men det er på den andre siden uhyre farlig å tvinge en kanskje blank makker til å melde på firetrinnet, kanskje det til og med kan bli 1400 i beten om De er uheldig. Makker kan ha:

♠ 6 4 2 ♥ D 10 7 5 ♦ 9 6 3 ♣ 10 8 3

og det nevnte tallet er ingen umulighet om De er uheldig og velger en trumffarge som sitter litt skjvt.

Hva skjer hvis De bruker valgfri dobling? Makker vil øyeblikkelig passe, han har jo ingen ting å fare med, og motstanderne har fått en sjanse til å vinne tre hjerter doblet, og dermed en utgang. Men det er også sjanser til bet. De kan få ett stikk i spar, to i ruter og ett i kløver, og det skulle ikke være umulig for Deres makker å vinne ett stikk i hjerter.

En sjanse må man i alle tilfelle ta med den sterke hånden De sitter med. Men det gjelder å ta en sjanse hvor tapet er begrenset i tilfelle det går galt. Og her byr den valgfrie doblingen på store fordeler. De kan risikere å gi motparten en utgang, men det blir neppe redoblet og neppe overstikk, og derfor er tapet begrenset til de 250 eller 450 man får for en utgang fremfor en del-

kontrakt, pluss den doblete verdien av trekkene. Og på den andre siden har De en sjanse til å bete, slik at det tross alt blir Dem og Deres makker som får pluss i spillet. Etter Fishbein har De ingen sjanse i det hele tatt, det kan bli snakk om å spare en bet eller to, det kan bli 800 eller 1100 i stedet for 1400, men alle disse sifrene er triste saker.

Den avgjørende svakheten ved Fishbein og dens søstre er at det dreier seg om kommandokonvensjoner, det vil si konvensjoner hvor De kommanderer makker til å ta en bestemt avgjørelse uten at De i det hele tatt har noen anelse om hva han sitter med. De kan være sterk nok til dette, det er så, men det betyr i det minste at De med tusener av dagligdagse hender står fullstendig hjelpeløs etter at motstanderne har åpnet med en sperremelding.

Den valgfrie doblingen er på den andre siden en samarbeidende konvensjon. De forteller Deres makker at De har sterke kort og overlater til ham å treffe en avgjørelse på bakgrunn av denne opplysningen. På denne måten får man en ekstra sjanse, sjansen til å velge det minste ondet å la motstanderne spille kontrakten sin.

Og det kan spare Dem for flere store katastrofer i det lange løp. De kan ikke få alt, De mister en del sjanser til å få straffedoblet motparten, men De tjener på saken i så mange andre tilfelle.

Siden sist

Forts. fra side 2

♠ E 8 4 3
♥ E 5 4 2
♦ 7 3
♣ E D 9

♠ K 5 2
♥ 10 7
♦ 10 6 5 2
♣ K 7 4 2

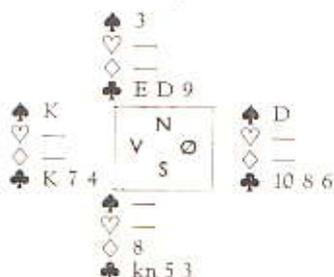
	N	
V		Ø
	S	

♠ D kn 10 9 6
♥ kn 8 3
♦ K 9
♣ 10 8 6

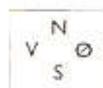
♠ 7
♥ K D 9 6
♦ E D kn 8 4
♣ kn 5 3

Nord—Syd var nok ikke helt ukjent i De ville hesters klubb, for etter en god del meldinger ble kontrakten ikke mindre enn

syv hjerter. Spar kom ut, og Nord tok esset. Ruterfinessen måtte like godt prøves først som sist, Nord ble satt inn igjen på hjerter- esset, og neste gangen ruter ble spilt, kom kongen helt av seg selv. Nå kom kongen og damen i trumf, hvoretter en ruter ble stjålet. Syd ble satt inn igjen på sparstjeling og den fjerde og femte ruter ble innkassert. Før det skjedde, var stillingen:

♠ D 3
♥ K 6 4 2
♦ E K 10 8 6 2
♣ E

♠ E K kn 8 4
♥ E 5 3
♦ 4
♣ 10 8 6 4

På ruter åtte la Vest sparkongen, Nord spar tre, og Øst var dum nok til å skille seg med kløver seks. Hva dette var godt for, all den tid Syd hadde vist renons i spar og Nord hadde kastet sin siste, er ikke godt å si, men Øst gjorde det i alle fall. Og dermed fikk spilleren sin sjanse. Kløver knekt fra Syd måtte Vest dekke, og dermed sto Nord's tre kløver.

Ikke særlig pent motspill fra Øst, og en pen topp for Nord-Syd. Det gikk altså heldig eksperimentet med å melde syv hjerter, så hvorfor kritisere. Det har vi for så vidt heller ikke tenkt å gjøre, men vi vil peke på at seks hjerter med tretten stikk sannsynligvis ville gitt presis like mange poeng som syv hjerter meldt og fått. Topp i begge tilfelle. Og da blir syv hjerter en melding man ikke har noen sjanse til å tjene på, selv om det går godt, mens det er masser å tape hvis det går galt.

Typisk for partturnering, og verdt å legge merke til.

En liten pussig variant dukket opp i dette spillet:

Se øverst n. spalte.

Vest startet med kløverkongen. Bordet fikk stikket, og så kom... ruter to fra Nord. En nærmere analyse viser at dette er et meget pent spill, som garderer mot 4-2-fordeling både i spar og ruter. Tar Syd

ruteresset først og etterpå spiller en liten og gir bort stikket, går han bet om Vest har tieren fjerde i spar og dobbel ruter, en svært så sannsynlig fordeling.

Men De har kanskje ikke sett den videre spilleføringen enda. Vi tenker oss motstanderne fortsetter i kløver — det er for øvrig likegyldig. Bordet stjeler, spardamen, ruterstjeling og trumf til bunns. Nå er ruterne etablert, og tolv stikk er klare.

Dette spillet ble en gang lagt inn som et såkalt «kontrollspill» i en oppgaveturnering av den gamle sorten hvor de fire spillerne satt hjemme i sin egen stue. Men der satt både sparene og ruterne 3-3, slik at de som tok esset og kongen i ruter og stjal en ruter, fikk tretten stikk i bare farten uten å ane at de i det hele tatt var i vanskeligheter. Men det ble også minus fordi det var for mange stikk. Slik kunne det være i den turneringsformen.

Turneringsnytt

TRONDHEIM

Den årlige interkretskampen mellom Oslo Bergen, Trondheim og Rogaland ble i år arrangert i Trondheim 27. og 28. oktober. Turneringen ble meget spennende, og ble til slutt vunnet av Rogaland, som stilte med Chr. Mathisen — Jan Roth og Per Finnvoild — Otto Jensen. Sluttresultatet ble:

1. Rogaland	5	255—198
2. Oslo	4	244—160
3. Trondheim.....	3	210—232
4. Bergen	0	114—233

SPILLEPRØVER

Dette er spilleprøver som en rutinert spiller bør kunne ta ved bridgebordet. Gjør et forsøk selv, og studer etterpå våre kommentar, som De vil finne på side 15.

I.

	Blindemann									
	♠ E 4 3									
	♥ K 6 5									
	♦ 4									
	♣ E kn 10 7 6 3									
♠ 7 6 2										
♥ D kn 10 4										
♦ E 8 5 2										
♣ 9 4										
	<table> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									

Syd spiller fire spar etter følgende meldinger:

DRAMMEN

Buskerud Bridgekrets 25-års jubileum ble feiret med en vellykket turnering 27. og 28. oktober, hvor de beste resultatene ble:

1. Thor Johansen — Einar Lersbryggen, Svelvik.....	1059
2. Kaare Ørberg — Andre Nilsen..	1045
3. Frank Bergstrøm — Olaf Jensen..	1035
4. Arvid Holm — Reiersen.....	1027
5. Erling Borgersen — Thormod Jonassen	1029

OSLO

Turneringen om Oslopokalen ble spilt 20. og 21. oktober med i alt 28 deltagende lag. Som ifjor hadde utenbys lag anledning til å delta, men det var bare to lag som møtte. Resultatet ble at Sinsen vant som i fjor, men ABC ledet til det gjensto ganske få spill. De beste resultatene ble:

1. Sinsen 1	566
2. ABC 1.....	554
3. Akademisk 2	526
4. OHF	522
5. Strømmen	520

Det seirende laget besto av Gunnar Johansen — Einar Sørensen og Odd Larsson — Knut Skaug.

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♦	pass	2 ♣	pass
3 ♦	pass	4 ♣	pass
4 ♠	pass	pass	pass

De sitter Vest og begynner med hjerter dame, som får beholde stikken. En ny hjerter blir stukket av Nords konge og Øst ess, og en tredje hjerter blir stjålet av Syd med spar ti. Syd fortsetter med ruterkongen. Hva mener De om det videre motspillet?

II.

♠ D 2										
♥ 7 6 5 3										
♦ K 4										
♣ E K 8 7 4										
	<table> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠ 4										
♥ E K D 10 2										
♦ E 9 7 5 3										
♣ D kn										

Syd spiller seks hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med spar ess (ess fra ess-konge) og fortsetter med kongen, som Syd stjeler. Hjerteresset følger, og Vest viser renons. Hvordan bør Syd fortsette?

III.

♠ 7 6 5 4 2										
♥ 3										
♦ E K 7 4 2										
♣ E K										
	<table> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									
♠ K kn										
♥ E K 5 2										
♦ 9 6										
♣ D kn 10 9 8										

Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten, og får hjerterdamen ut fra Vest. Hvordan bør Syd spille?

IV.

	Blindemann									
	♠ kn 10 8									
	♥ kn 9									
	♦ K D kn 9 3									
	♣ D 6 4									
♠ K 4 2										
♥ K 6										
♦ 7 5 4										
♣ E K 7 5 2										
	<table> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S	
	N									
V		Ø								
	S									

Syd spiller fire hjerter etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	2 ♣	2 ♦	pass
3 ♥	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Vest begynner med kløver ess (ess fra ess-konge) og Øst legger treeren. Hvordan bør Syd fortsette?

V.

♠	E D kn 4
♥	K 10 7 4
♦	—
♣	E kn 9 4 2

	N	
V	♠	S
	5	

♠	8 6 2
♥	E D kn 8 3
♦	4
♣	K 8 5 3

Syd spiller seks hjerter, Øst har meldt ruter under veis. Vest begynner med ruter fem, og Nord stjeler. To runder trumf renser fargen, og så er spørsmålet hvordan De vil fortsette?

VI.

♠	8 6
♥	10 5
♦	10 5 4 2
♣	E K kn 7 6

	N	
V	♠	S
	5	

♠	E K D 7 5
♥	4
♦	E D 6 4
♣	D 10 2

Syd spiller fire spar, Vest har meldt hjerter underveis, og starter med kongen i fargen. Damen følger, og Øst tar esset.

Hvordan bør Syd spille?

Svar på spilleprøver

I.

Det er relativt enkelt å se at det blir det siste stikken De får, hvis De tar for ruter-esset. Syd har vist seks ruter og fire spar ved meldingene sine, og siden han ikke har hjerterhonnører og bare singel kløver, må han nødvendigvis ha K - D - kn i de to fargene han har meldt. Det betyr at han kan

legge opp — uansett tilbakespill — hvis De tar ruteresset.

Men se hvilke problemer Syd får hvis De legger liten ruter. Han kan ikke trumfe ut, da tar De etterpå ruteresset og sikrer beten i hjerter. Og hvis Syd fortsetter med ruter, blir Øst snart renons og kan stjele. Siden har De ruteresset i behold, og Syd er fremdeles ikke kommet det spor på vei med uttrumpfningen.

II.

Det er farlig å stjele ruter, og like farlig å sette sin lit til at kløverne sitter 3—3. Hvis det sitter slik, kan De bare gå inn på bordet på ruterkongen, fange Østs hjerterknekt og trumfe ut, hvoretter kløverne gir de nødvendige stikkene.

Det er imidlertid en spilleplan som garanterer mot 4-2-fordeling også i kløver. De tar damen og knekten i fargen før De går inn på ruterkongen. Deretter spiller De kløverne fra toppen og kaster ruter hvis Øst ikke stjeler. Når kløverne tar slutt, er det bare å ta den adviserte hjerterfinessen og legge opp.

Skulle Øst stjele kløver, stjeler De over, og trumfer ut. Så slår De ruteresset, stjeler en ruter med bordets siste trumf, og kløverne står.

III.

Problemet er selvfølgelig hvordan De skal komme inn på Syds hånd og innkasere kløverstikkene. En heldig gjetting i spar lar seg høre, men det finnes muligheter til å unngå den.

Det beste De kan gjøre, er å la Vest beholde hjerterdamen, og kanskje selv legge femmeren for å oppfordre Vest til å fortsette. Spiller han mer hjerter, er De ovenpå. Esset og kongen i kløver forsvinner på esset og kongen i hjerter, og ni stikk er klare.

Det er ikke verre om Vest fortsetter med spar. De liker ikke en fortsettelse i noen av de andre fargene, men fremdeles har De mulighetene til å gjette heldig i spar.

IV.

Syd må ha praktisk talt all den manglende honnørstyrken, og det ser ut til at han lett

Forts. side 20.

SETT OG HØRT

Nils Steen.

Vi skal i dag starte med et par spill fra våre naboland, og begynner med et spill fra Danmark, hvor Gunnar Andersen fra Ålborg var i kamphumør:

♠ K D 10 6		♠ E 8 5												
♥ kn 3		♥ E 5												
♦ 10 7 5 4 3		♦ D 8 6 2												
♣ 10 9		♣ E kn 5 3												
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S					
	N													
V		Ø												
	S													
♠ kn 9 3 2														
♥ 8 7 4 2														
♦ E kn														
♣ D 4 2														
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>7 4</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>K D 10 9 6</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>K 9</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>K 8 7 6</td><td></td></tr> </table>		7 4			K D 10 9 6			K 9			K 8 7 6		
	7 4													
	K D 10 9 6													
	K 9													
	K 8 7 6													

Med Nord—Syd i sonen åpnet Øst med en grand (Acol). Syd meldte to hjerter, og Vest, Gunnar Andersen, tok sjansen på å straffedoble. Ingen hadde noe å innvende mot denne kontrakten, og kløver to kom ut. Hvis Øst stikker med esset og fortsetter med to ganger trumf, er beten sikker, men Øst valgte å balansere på slak line ved å spille ruter. Vest tok to ruterstikk og fortsatte med spar, Øst kom inn på esset og fortsatte med ruter åtte. Syd stjal med hjerter ni, og Vest hadde ingenting å stille opp.

Fra Syd kom kløverkongen og en ny kløver, som ble stjålet på bordet. Deretter kom sparkongen. Spillet var nå klart for Andersen. Ingen kunne hindre Syd i å stjele en spar lavt og stjele sin siste kløver med hjerterknekten. Dermed ville kontrakten være hjemme. For å hindre det la Vest spar knekt på kongen. Syd, som ikke hadde tittet i kortene, stjal derfor neste spar høyt, og så måtte til slutt Øst få for hjerteresset og Vest for hjerter åtte.

Pent spill av Vest, men vi synes nok Syd burde stusset litt over sparknekten. Øst måtte eventuelt ha en femkortfarge i spar, og det ville vel vært mer rimelig å åpne med en spar enn med en grand, selv om vi ikke skal se helt bort fra den første muligheten. I alle tilfelle burde vel Syd ha vært forberedt på et falsk kort fra Vest i denne situasjonen.

Vi skal ta med enda et spill fra Danmark, som viser et meget viktig prinsipp:

		♠ 7										
		♥ E kn										
		♦ K 8 6 4										
		♣ E 10 8 6 5 4										
♠ E K 10 8 5 3			♠ kn 9 6 4 2									
♥ K 10 9			♥ D 5 4 3									
♦ —			♦ kn 5 3									
♣ kn 9 7 3			♣ K									
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S			
	N											
V		Ø										
	S											
		♠ D										
		♥ 8 7 6 2										
		♦ E D 10 9 7 2										
		♣ D 2										

Spillet er hentet fra en viktig lagkamp. Ved det første bordet havnet Vest i fem spar etter at Syd hadde vært inne med fem ruter. Kløver ess kom ut, fulgt av ruter, og Vest vant kontrakten sin ved å spille liten hjerter fra seg selv første gangen fargen ble rørt.

Ved det andre bordet var det mer moro. Syd kom helt opp i seks ruter, som ble behørig doblet, og uheldigvis begynte Vest med kongen og esset i spar. Det ga Syd anledning til å kvitte seg med en hjertertaper på bordet, men fremdeles så det ikke lyst ut. Syd fant imidlertid en utvei til å gjøre det vanskelig for Øst. Han fortsatte med trumf esset, og så kom kløver til esset. Da Østs konge falt, trakk Syd en liten kløver fra bordet. Øst trodde kanskje at Syd nå var blitt renons, så han valgte å la være å trumfe. Og dermed var Syd hjemme, ialt 10 matchpoeng etter den nye beregningen.

Hvis Øst hadde tenkt seg om, ville han ha funnet ut følgende: De stikk som hittil er spilt, viser at Syd startet med en spar og seks ruter. Hvis Syd opprinnelig hadde en kløver, vil han selvfølgelig måtte sitte med fem hjerter, og spillet ville ha vært opplagt etter Vests spill til dobbeltrenons i det andre stikket. Syd kunne ha tatt hjerteresset, gått hjem på ruteresset og stjålet en hjerter. Kløveresset og kløverstjeling, ny hjerterstjeling, ny kløverstjeling og en tredje hjerterstjeling med kongen i trumf. Så den siste trumfen på bordet og finesse på egen hånd, og hjerterne står.

Dette er en temmelig normal spillemåte hvis Syd virkelig hadde hatt fordelingen 1-5-6-1. Når han ikke spiller slik, er det fordi

han har en annen fordeling, og det kan bare bety at han har mer enn en kløver. Følgelig kan det aldri være galt å stjele med en liten ruter når Syd trekker kløver fire fra bordet.

Hvis det hadde vært parturnering, ville det kanskje likevel vært unnskyldning for Øst. Feil gjør vi alle i blant. Men her er det lagkamp, og et stort spill som er verdt masser av poeng. I en parturnering kan man skylde på tidsnød, men det går ikke i lagkamp, og spesielt ikke når man vet det er en avgjørende situasjon i et stort spill. Det er her det skal tenkes så det knaker, som Elmer sier.

Vests spill til dobbeltrenons var kanskje heller ikke så bra, men den største feilen lå tross alt hos Øst. Hvis han hadde tatt seg tid til å tenke, ville laget hans bare mistet 5 poeng på spillet istedenfor 10.

Fra kampene om Nordisk Mesterskap i sommer tar jeg med dette spillet, som har et meget interessant poeng:

♠ Kcn 6 4	♠ D 10 7 2	♠ K 5 3
♥ 9 7 2	♥ D kn 4	♥ 8 6 5 3
♦ E K kn 4 3	♦ 9 7	♦ 10 8
♣ 6 3	♣ K 8 5 4	♣ kn 10 7 2

♠ E 9 8	♠ N	♠ K 5 3
♥ E K 10	V	♥ 8 6 5 3
♦ D 6 5 2	S	♦ 10 8
♣ E D 9	Ø	♣ kn 10 7 2

Spillet er hentet fra kampen mellom Finland 1 og Danmark 2. Hvor danskene satt Nord—Syd, ble det fire spar hos Nord, en kontrakt som ble vunnet uten særlige vanskeligheter.

Finnene ved det andre bordet kom i tre grand som Syd, og Vest startet med ruter fire. Øst stakk med átteren og Syd fikk for damen. Tre ganger kløver fulgte, og da fargen ikke gikk, fortsatte Syd med tre ganger hjerter, hvoretter han spilte ruter ni fra bordet. Øst la tieren, Vest stakk over og tok sine fire ruterstikk. Nå spilte Vest ganske pent sin minste spar, og Syd sto overfor valget mellom å bruke damen eller tieren på bordet. Det ser ut til å være et valg med omtrent like odds, men i realiteten er det ikke det. Saken er at Vest, hvis han hadde hatt sparkongen, sannsynligvis ikke ville ha stukket over sin makkers ruter ti. Øst ville så ha tatt sine to stikk i

hjerter og ruter og skiftet til spar, hvoretter Syd ville vært helt ferdig.

Når skarpe motspillere — og det må man vente at deltagerne i Nordisk er — ikke spiller slik, kan grunnen bare være en. Vest har ikke kongen i spar. Og så er det bare å håpe at han har knekten, slik at tieren fra bordet presser ut Østs konge. Den finske Syd tok litt tid før han bestemte seg, men til slutt valgte han riktig, og vant.

STALLTIPS

De fleste spillere tror det er nødvendig å telle og peile hvert eneste kort når en skvis skal gjennomføres, men i realiteten er det ikke nødvendig å holde øye med mer enn ett eller to kort. Som regel da. Se på dette spillet:

♠ E K kn 9	♠ S
♥ E D 3	♥ V
♦ E K D 2	♦ N
♣ E 2	♣

♠ D 10 8 5 2
♥ K 4 2
♦ 8 7 6
♣ D 4

Syd er havnet i syv spar og får hjerterknekten ut fra Vest.

De teller tolv stikk, og det trettende kommer av seg selv hvis ruterne sitter 3—3. Sitter ruterne 4—2 eller verre, er det en tilleggsjanse, at den som er lengst i ruter, samtidig har kløverkongen. Men det er ikke nødvendig å ha øye for andre kort enn denne kløverkongen. De passer på den, og så går resten av seg selv.

De stikker med hjerteresset og trekker om nødvendig fire ganger trumf. Så kommer kløveresset og de andre hjerterhonnorene, idet De passer på å være inne på egen hånd til slutt. Deretter kommer den siste sparen.

Hvordan er det med kløverkongen? Er den inne enda, sier De? Vel, da legger De opp og sier fire ganger ruter. Kanskje det ikke går, men De har i det minste gjort hva De kan.

Vi tenker oss imidlertid at det går, og så kommer spørsmålet: Når ble motstanderen

EKSPERT

KLUBBEN

Før løsningene av disse oppgavene setter vi opp to premier. Dessuten vil det bli utdelt årspremier til de tre løserne som har best resultat for seks sett av oppgaver.

Forutsetningen for oppgavene er vanlig Culbertson med Stayman, Blackwood og sparremeldinger. Dog er cue-bids og Culbertsons fire-fem grand tillatt hvis det brukes konsekvent. Løsere som velger dette, må notere: «cue-bids» på hvert sett av løsninger. To eller tre setninger som kommentar til en melding er i orden, men ikke nødvendig.

Løsningene sendes som vanlig Rolf Boe, Gaustad, Tønsberg, innen 14 dager etter at magasinet er mottatt. Brøk fortrinnsvis et 35-øres postkort.

Oppgave nr. 1

Syd har:

♠ E K 10 ♥ 8 6 3 ♦ D 6 5 ♣ K kn 4 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	2 gr.	pass
3 ♥	pass	?	

Oppgave nr. 2

Syd har:

♠ E D 9 3 ♥ E ♦ 9 7 5 ♣ E D 9 5 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	pass	1 ♦
pass	1 ♣	pass	2 ♦
pass	?		

Oppgave nr. 3

Syd har:

♠ E 9 3 ♥ 9 2 ♦ E 9 7 5 ♣ 9 7 4 2

Nord—Syd er i sonen og meldingene er

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	2 ♣	pass
3 ♦	pass	?	

Oppgave nr. 4

Syd har:

♠ D kn 7 5 ♥ 8 4 ♦ E 9 7 2 ♣ 9 5 2

skvist? Det har faktisk ingen interesse, De har i starten regnet ut at mulighetene er tilstede, og siden har De passet på kløverkongen. Resten er motstandernes problem.

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 gr.	2 ♣	?	

Oppgave nr. 5

Syd har:

♠ E 9 6 2 ♥ — ♦ E K 8 6 2 ♣ E 9 7 5

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	pass
3 ♥	pass	3 ♣	pass
4 ♥	Dobl.	?	

Oppgave nr. 6

Syd har:

♠ E D 9 3 ♥ 4 ♦ E D 9 4 ♣ E kn 9 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	?		

Løsning til oppgavene i nr. 6

Løsning til oppgave nr. 1

Syd har:

♠ 8 5 ♥ E kn 9 3 ♦ K D 10 8 4 ♣ K 3

Nord—Syd er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♣	pass	1 ♦
pass	3 ♣	pass	?

Fire ruter — 10 poeng. Seks spar — 8 poeng. Fem spar — 8 poeng. Fire grand eller annet slemforsøk — 7 poeng. Fire hjertes — 5 poeng. Fire spar eller tre grand — 4 poeng.

Når De selv sitter med en åpning, og makker åpner og etterpå hoppmelder, bør det være en slem i kortene. Det er en gammel og god regel. Her er det imidlertid et spørsmål om makkers trumffarge er sterk nok, og dessuten om det kan være muligheter i hjertes. Det går imidlertid ikke an å melde fire hjertes, idet De kan risikere pass om makker har fordelingen 6-4-2-1.

Den beste måten å finne ut av sakene på, er å gjenta ruterne. Denne meldingen er desidert krav (når en spiller avgir en sterk melding som ikke er krav og hans makker i det hele tatt svarer), og neste melding fra makker kan være temmelig opplysende.

Løsning til oppgave nr. 2

Syd har:

♠ K 7 4 ♥ kn 3 ♦ D 10 5 ♣ E D 8 4 2

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	2 ♥	pass	2 gr.
pass	3 ♣	pass	?

Fire hjerter — 10 poeng. Fire spar — 5 poeng. Tre grand — 5 poeng.

Makkers meldeserie forteller om seks hjerter og fire spar, og da er hjerter en bedre trumffarge enn spar. I en situasjon som denne må man ikke preferere spar med mindre man sitter med fire kort i fargen, spesielt fordi De er forholdsvis svak i ruter og det er sannsynlig at det vil bli nødvendig for makker å stjele et eventuelt utspill i denne fargen, eller eventuelt andre gangen fargen blir spilt.

Løsning til oppgave nr. 3

Syd har:

♠ E 9 7 4 ♥ E 8 4 ♦ 7 5 ♣ E 9 7 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♠	pass
2 ♣	pass	?	

Fem kløver — 10 poeng. Fire kløver — 8 poeng. Slemforsøk 7 poeng. To eller tre hjerter — 5 poeng.

Hånden er verdt 14 poeng som støtte til makkers kløvermelding, og det bør rekke til utgang sely om det er en slett farge det dreier seg om. Spesielt fordi hånden har tre ess, og ess er verdifulle i alle situasjoner. Konger eller damer kan ha mindre verdi hvis man møter en singleton eller en renons i fargen hos makker, men slik er det aldri med ess. Et slemforsøk er på den andre siden litt for hasardiøst, det får bli makkers sak hvis han har en del tillegg.

Enkelte lesere har foreslått fire kløver, og tanken er vel at makker kan få sjansen til å spørre etter ess med fire grand. Det er vel og bra, men saken er at en del styrke blir underslått ved en slik melding, og det gjør at makker ikke vil vite hvor landet ligger.

Løsning til oppgave nr. 4

Syd har:

♠ 4 ♥ E 9 8 2 ♦ kn 10 4 ♣ E kn 9 7 3

Alle er i sonen og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	1 ♥	2 ♣	2 ♠
3 ♦	pass	?	

Tre spar eller hjerter — 10 poeng. Fem ruter — 8 poeng. Slemforsøk — 7 poeng. Fire ruter — 5 poeng.

Situasjonen er noenlunde analog med den forrige oppgaven, men ikke helt. Nord har frivillig kommet igjen med tre ruter, og bør derfor ha en viss tilleggsstyrke. Det beste De kan gjøre, er å skaffe Dem pustetrom ved å overmelde i spar, en melding som ganske nødvendig må vise en del tilleggsstyrke. Makkers neste melding kan kanskje være opplysende, og om De ikke blir klokere enn De er, så er i det minste ingen skade skjedd.

Løsning til oppgave nr. 5

Syd har:

♠ 9 ♥ K D 8 6 ♦ kn 9 3 ♣ E D 9 7 2

Øst—Vest er i sonen og meldingene er gått:

De beste løsningene i nr. 6

1. premie: Hans Olsen, Lomnessjøen, 55 poeng
2. premie: Yngvar Nystrøen, Lomnessjøen 55 poeng

De beste av de øvrige hadde:

- 49 poeng: R. Dick Henriksen, Oslo, Ernst Lyngtu, Laksevåg, Ivar Tangen, Steinkjer.
- 48 poeng: Karsten Borgemyhr, Tveit.
- 45 poeng: Egil Opstad, Sarpsborg, Øisten Rorvik, Ålesund, Stein Svendsen, Oslo.
- 44 poeng: Ivar Amundsen, Bergen, Kåre Berg, Oslo, Jens Aamann, Oslo.
- 42 poeng: Torer Berger, Spydeberg, Kjell Eriksen, Oslo.
- 41 poeng: Haflor Bjørnstad, Bodø, Erik Even- sen, Bergen.
- 40 poeng: Arthur Auklend, Stavanger.
- 39 poeng: Leo Tvedt, Tyssedal, Helge Myhre, Ski.

En rekke av løserne hadde tydeligvis vanskeligheter med nr. 3 (tre kløver) og nr. 4 (pass) denne gangen. Vi beklager, disse meldingene er alt for svake, og med vår beste vilje kan vi ikke forsvare å gi dem poeng.

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	3 ♦	pass	?

Tre hjerter — 10 poeng. Seks hjerter — 8 poeng. Fire grand — 8 poeng. Fem hjerter — 5 poeng.

Grunnen til at De bare bør melde tre hjerter, er følgende: En lilleslem bør være opplagt med disse kortene når makker har hoppmeldt og De er så pass sterk som De er. Men hvordan er det med spørsmålet om syv hjerter? Makker kan sitte med:

♠ E 7 2 ♥ E kn 7 5 3 ♦ E K D 2 ♣ 4

og syv hjerter er en ganske enkel historie. Men De kan umulig finne ut av dette hvor meget De enn spør, fordi det er ruterhonororene som er avgjørende.

I en situasjon som denne lønner det seg for Dem å neye Dem med tre hjerter, og etterpå gå i seks ruter. Det forteller makker at De har en singleton i spar, og resten av honnorstyrken Deres kan han regne ut. Han må dessuten forstå at det er hjerter De vil spille i, siden denne fargen er preferet først.

Denne måten å melde på garderer mot en syver om makker skulle ha spardamen istedenfor ruterdamen, hvilket jo ikke precis er det samme.

Løsning til nr. 6

Syd har:

♠ 9 7 4 ♥ K 8 3 ♦ kn 10 8 7 5 3 ♣ kn

Ingen er i sonen og meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	2 ♥	2 gr.
Dobl.	?		

E. Haugseth
Schweigaardsgt. 75
Oslo.

Obs. To grand er ikke den moderne versjonen som minner om opplyselde dobling, med styrke i kløver og ruter. Det er astale om en ganske normal melding.

Pass — 10 poeng. Redobler — 9 poeng. Tre ruter — 6 poeng.

Når Deres makker melder to grand etter at begge motstanderne har meldt, mens De har forholdt Dem taus, må han ha en skjev fordeling og en lang og sterk farge. Det er over nitti prosents sannsynlighet for at denne fargen er kløver, og da vil makker ikke være det spor begeistret for en rutermelding hos Dem. To grand i denne situasjonen kan vise noe slikt:

♠ D 8 ♥ E 2 ♦ K 4 ♣ E K D 10 9 7 2

og kontrakten vil uten videre være hjemme, om ikke motstanderne finner på å ta fem sparstikk og et par ruterstikk med en gang, hvilket er mindre sannsynlig.

I alle tilfelle er Deres hjerterkonge temmelig verdifull, så verdifull at det er berettiget å tro at to grand går hjem.

Svar på spilleprøver.

Forts. fra side 15.

kan vinne med fem stikk i hjerter, fem i ruter og ett i spar, pluss muligheter i kløver. De selv kan ikke påta Dem å vinne mer enn tre stikk på normal måte, og kanskje det også er vanskelig om Syd har singel kløver.

Den eneste sjansen er om makker skulle ha spardamen, men da må spar spilles straks, for å vinne tempo. Får Syd ut hjerterkongen Deres for sparsticket er etablert, er det for sent.

De må derfor spille spar to i det andre sticket. Skulle Øst ha damen, er det håp om ett stikk i spar, ett i trumf og to i kløver.

V.

Spørsmålet er selvfølgelig behandlingen av kløverfargen. Normalt skal den toppes med ni kort når man mangler damen, men her er en annen situasjon. Hvis De først tar kongen og etterpå kniper, er De hjemme uten videre om Vest har damen tredje.

Og hvis Øst har damen annen, er kontrakten fremdeles sikker, idet han må gi Dem favor i tilbakespillet. Faren ved å toppe er at Vest kommer inn om han har damen tredje, og skifter til spar.

Skulle Vest vise renoss andre gangen kløver spilles, tar De esset og setter Øst inn, og sluttspillet er det samme.

VI.

De må stjele hjerteren, for ellers får De ruter imellom, og det er ikke morsomt. Men så? Hvis De trumfer og en av motstanderne har fire spar, er De ferdig. De får lov til å vinne to stikk i kløver, men så er det slutt med denne fargen, fordi motstanderne stjeler tredje gangen. Siden får De hjerter, som De må stjele, og ruterne er ikke etablert. Det finnes en god del varianter i spilleføringen, men ingen av dem byr på store sjanser.

Spillet er imidlertid uhyre enkelt, hvis man bare ser varianten. Liten spar fra Syd i det tredje sticket skaffer kontroll, idet motstanderne får trumfsticket sitt mens Nord kan bremse en hjerterretur. Siden er det bare å trumfe og innkassere kløverstikkene.

De taper et stikk ved å spille slik hvis trumfen sitter 3 - 2, så planen er kanskje ikke så god i parturnering. Men i lag eller robber er den ypperlig.

PROBLEM

Av George S. Coffin.

♠ 10 9 3 2		♠ D kn									
♥ E D 5		♥ K 4 3 2									
♦ E D 5		♦ K 4 3 2									
♣ E K 2		♣ 9 8 7									
♠ —	<table style="border: 1px solid black; width: 40px; height: 40px; margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ D kn
	N										
V		Ø									
	S										
♥ kn 10 9 8 7		♥ K 4 3 2									
♦ kn 10 9 8 7		♦ K 4 3 2									
♣ D kn 10		♣ 9 8 7									
	♠ E K 8 7 6 5 4										
	♥ 6										
	♦ 6										
	♣ 6 5 4 3										

Spar er trumf og Vest spiller ut kløverdamen. Nord—Syd skal ta alle stikk mot ethvert forsvar. Løsning i neste nummer.